

Hüzünlü Kalbimin Tek Sahibi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Ocak 2024

Mağdur bir düş' e öykündü zaman b/ölündü de gecenin meşrebinde sanrılı bir var oluş sancının dibini de gördü mü insan hele ki...

En metruk düş.

En izbe.

Erişken bir notaya bürünen o rota: hani...

Hani, şairin ölmediği:

Hani infazın çok ama çok geciktiği.

Muadili de yok iken hayatın ve hayallerin.

Çizmeyi aşan sarı çizmeli Mehmet Ağa.

Devinen bir yürek kapışan yer ve gök ve o lanetlenmiş zümre.

Kefilim kefil acıma.

Kefilim inancıma.

Kefilim iman gücüme yeter ki razı olsun yüce Mevla benden.

Bir kırpık hayal.

Kıymete binmiş hayat.

Geciken otobüs yoksa tren mi?

Hani, garında unutulmuş.

Hani, gardını da aldı mı insan binemediği vagonların da üstü örtülü binlerce çentik ile.

Elhamdülillah, Müslüman'ım ben.

Huzurun karşıtı olsa bile hüznün ve işte ansızın hâsıl olan o mucize nasıl da renk değiştirdi duygular ve hüznü de kovdu mu kapıdan bacadan içeri giren o mucize:

Tevafuk yüklü.

Erdem yüklü.

Endamlı bir hüznün.

İçimin muhafız alayı.

İçimde ötüşen düdükler.

İçimdeki muhafız.

Ölümlü bir imge iken derdest edilmişliğimden sonrası elbet Allah kerim yarınlara: yarıda kesilmiş bir masal değil hayat bilakis günbegün tamamlanan kimse tamah eden:

Elbette değil bizden.

Haset ruhlara kafilesi çekilin önümden.

Önsezim.

Kayıp ön sözüm.

Özverim.

Öznem ve de istişare ettiğim yüce Mevla nasıl ki vakıf ve kadir her şeye her insana içimizden geçene.

Yüz görümü bir şiir ısmarladım şafak sayarken.
Uyumadım günlerce gecelerce.
Hırpani sandılar yüreğimi hazıra kondular mademki yedikleri ölü eti idi.
Diriyim.
Dinginim.
Acılarımı dahi sevebiliyorum.
Hüzünlü kalbimin tek Sahibi ve tek Sevenim.
Bir ardıç kuşuyum.
Artçı depremlerde saklı bir kuytuyum ve içine düştüğüm kuyunu sarnıcıdır beni aydınlığa yarınlara taşıyan.
Öksüz vecizeler saklı çeyiz sandığımda.
Kirlenmiş değil kinlenmiş asla kılık kıyafetten aldığım ceza:
İyi de ben böyle mutluyum.
Acımla varım.
Açtığım yüreğimle bazen sakar.
Sandığım sandukam hazır varsın kazılsın mezarım.
Hazzın doruğudur eğer ki insan çok sevmişse ve insan sadece Rabbinden isterken yüzü de O'na dönük iken.
Tavaf ediyorum Kâbe'yi.
Tavaf ediyorum kâinatı.
Hamt ediyorum.
Şükrediyorum.
Sabrediyorum.
Hayallerimin katili kimse çalan her bir hayalimi:
İnanması zor ama af ediyorum.
Böbürlenme padişahım:
Büyükten büyük Allah var.
İzbeler.
Derinler.
Dehlizler.
O kör nokta reddi güç kabulü güç.
O dev/asa asa ruhumda.
Sancağım lekesiz alnım gibi.
Anne yüreğinde açan çiçek büyüyen huzur ve mevsim gibi.
O İlahi Sarkaç devinen.
Biri var beni çağırın ve aralıksız dua et, diyen...
Ey, yüce Rabbim Senden ötesi de yok Senden öte yol da yok.
Af eyle kullarını.
Mademki Allah var gam yok.

Silip süpürdüler yürek soframı ve taziyelerini tam da sunacaklarken...

Bir b/ölü iklim: kaçamı eşit?

Elbet kalan yarım kalan yalnızlığım ve tevafuk yüklü kâinatın çağrısı dik alası hüznün o dik açılı üçgen aralıksız diklenen ve yoz ilişkilerden değil Mana dünyasında haz duyuyorum insan olmanın acizliğini görüp de nasıl büyüyor inancım.

Hasat mevsimi.

Dün gece ekin zamanıydı.

Bu gün ise huzurla biçiyorum.

Huzurla içiyorum acımı sonra da büyüyen bir coşku ve şükür duygusu ile delicesine ç/ağlıyorum.

Yaşımı sildin şükürler olsun ki yüce Rabbim.

Yasım dağ misali onu da yok ettin.

Sen ki: yoktan var eden.

Sen ki: aşkın hicreti ve O Devasa Ateşi.

Ruhumdaki her kıvılcım da onayından geçerken.

Ölümsüz değiliz hiç biriz ama bir de ölümüne sevdik mi...

Sensin beni benden iyi bilen...

Neylerse Rabbim güzel eyler.

Acımla açamadığım kozamla ve iman gücümle...

Renklerin en beyazı iken.

Ulaşılası zor addedilen O Rakıma ise çoktan ulaştım ben.

Uleması hayatın ulağımına kalem ve mabedimden ayrı düşmemek adına sevdiklerimi koru yüce Rabbim.

Her yolun dönüşü.

Her hüznün arka bahçesi.

Matemim varsın olsun kibleimde saklı.

Yeter ki razı ol benden, bizden Yücelerin En Yücesi...

Bir sunum bir mertebe bir de kader ve elimden tüm gelenle yaşıyor hamt ediyorum ve başım gözüm üstüne kaderim; başım gözüm üstüne kederim bana yakışandır alın teri ile yaşadığım kadar da muktedirim yarınlara asla da sönmeyecek İlahi Işığın peşinde bir ferim sönmemek adına ve neferiyim sevginin hele ki o sevginin adı, Anne ise...